

معافیت از پرداخت حق بیمه قراردادها

براساس ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی تمام کارفرمایان و مقاطعه کاران مکلف هستند که علاوه بر بیمه کردن کارکنان خود، نسبت به بیمه کردن نیروهای مربوط به پروژه های مناقصه ای و قراردادی نیز اقدام کنند. براین اساس باتعیین نسبت مزد به کل کار انجام شده میزان ۶/۸ تا ۶/۷۱ درصد از قرارداد به عنوان حق بیمه افرادی که به صورت مقطعی در پروژه مشغول به کار هستند، از سوی ذی حسابی از مبلغ پروژه کسر شده و به حساب سازمان تأمین اجتماعی واریز می شود. از آنجا که معاونت بیمه ای سازمان تأمین اجتماعی همکاری های بسیار خوبی با معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری در جهت بهبود شرایط فعالیت شرکت های دانش بنیان و تسهیل کسب و کار دانش بنیان دارد، طی تفاهم صورت گرفته میان این سازمان و معاونت علمی و فناوری، تمامی قراردادهای دانش بنیان که به تأیید معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری برسند از پرداخت ضرایب حق بیمه قراردادها معاف خواهند بود.

براین اساس شرکت هایی که متقاضی استفاده از این معافیت هستند، با مراجعه به سامانه Reg.Daneshbonyan.ir می توانند درخواست خود را به همراه متن قرارداد و نامه اعلام پایان پروژه (درخواست مفصاحساب از سوی کارفرمای قرارداد)، در سامانه ارسال کنند. در این حالت پس از ارزیابی قرارداد و در صورت انطباق آن با فعالیت های دانش بنیان شرکت، معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری، نامه تأیید معافیت از ضرایب را برای شعبه مورد نظر در سازمان تأمین اجتماعی ارسال خواهد کرد.

البته درخصوص این خدمت باید توجه داشت، معافیت از حق بیمه قراردادها برای تمام قراردادهای شرکت دانش بنیان لحاظ نمی شد، بلکه این معافیت منحصرأ برای قراردادهای مربوط به موضوعات دانش بنیان

که از سوی معاونت علمی و فناوری به تأیید برسند لحاظ شده و سایر قراردادهای شرکت براساس مقررات جاری سازمان تأمین اجتماعی مورد محاسبه قرار می گیرند.

هدی عربشاهی

خبرنگار
پیشران

سامانه های رباتیک در عرصه های مختلف و با هدف تسهیل در انجام فرآیندها به ویژه در فعالیت هایی که انجام آنها برای انسان با خطراتی همراه است، طراحی و توسعه می یابند. حوزه دریا هم از این قاعده مستثنا نیست؛ حضور در عمق دریا از جمله فرآیندهای بسیار سخت و پرخطرهای به شمار می رود که برای حفظ حداکثر ایمنی، نیازمند ادوات خاصی است.

برای مثال، امروزه انواعی از زیر دریایی های صنعتی سرنشین دار وجود دارند که هرچند در دهه های اخیر پیشرفت های قابل توجهی داشته اند اما به دلیل حضور انسان در این وسایل زیر آب، خطرات احتمالی استفاده از آنها را همچنان نمی توان نادیده گرفت. در این میان ربات هایی در دریاها مشغول فعالیت هستند که با نام ROV (مخفف عبارت Remotely Operated Vehicle) به معنی «زیر دریایی هدایت پذیر از راه دور» یا اختصار فارسی «ژهباه» شناخته می شوند. ژهباه ها با کمک نیروی انسانی که روی سطح زمین قرار دارد هدایت می شوند و در مأموریت های برنامه ریزی شده قادرند بخشی از عملیات را به صورت هوشمند و بخشی دیگر را به صورت هدایت دستی اپراتور در اعماق آب انجام دهند. «جهان صنعت جنوب»، شرکت دانش بنیانی است که از سال ۱۳۹۴ در کشور این ربات ها را برای مصارف صنعتی داخلی تولید و عرضه می کند.

سید میلاد فیاضی، مدیرعامل شرکت دانش بنیان جهان صنعت جنوب ضمن اشاره به این که در حال حاضر ربات های ژهباه پرکاربردترین ربات های زیر دریایی در دنیا به حساب می آیند، درباره ویژگی های ظاهری این دستگاه ها در گفت و گو با پیشران توضیح می دهد: «ظاهر عمومی بیشتر زیر دریایی های هدایت پذیر از راه دور، تخم مرغی شکل است. ربات های تخم مرغی شکل، معمولاً برای فعالیت های نظامی یا پیمایش های اقیانوسی استفاده می شود اما حوزه کاری ما، دستگاه های صنعتی و از نوع ساختار آزاد است که باتوجه به نوع پروژه طراحی می شود و معمولاً تخم مرغی شکل نیست، بلکه به صورت ربات های استراکچری اند و از مزایای شان امکان تولید در ابعاد مختلف است. این مسأله باعث کم کردن هزینه ها می شود و امکان انجام عملیات در محیط هایی که فضای کمتری دارد را فراهم می کند.

فیاضی می گوید: این دست ربات ها علاوه بر اجرای

فرآیندهای صنعتی، قابلیت انجام فعالیت های نظامی هم دارند که از آن جمله می توان به قابلیت خنثی کردن مین های دریایی یا مین گذاری های دریایی اشاره کرد اما رویکرد ما توسعه ربات های صنعتی است و بازرسی از اولویت هایی است که برای ربات های ما در نظر گرفته می شود. بازرسی های زیر سطحی در حوزه های مختلف اتفاق می افتد برای مثال، نصب تجهیزات در کف اقیانوس ها و کابل گذاری ها و لوله گذاری هایی که زیر دریا برای شرکت های فعال در عرصه های نفت و حفاری انجام می شود. ربات های مدل بازرس به کمک حسگرها و دوربین هایی که روی آنها نصب شده اند، عملیات بازرسی از این کابل ها و لوله ها را برای بررسی خرابی ها و مواردی شبیه به این انجام می دهند اما ربات های مدل کلاس های کاری، علاوه بر بازرسی، یک سری عملیات را هم می توانند پیوش بدهند. باتوجه به این که درجه آزادی از ویژگی های باز این ربات هاست و به آنها اجازه می دهد در حد غواص زیر آب قدرت عمل داشته باشند در این آر. ا. وی ها مقدار آن بسیار بالاست و باعث شده که بتوان از آنها در فرآیندهایی مثل جوشکاری، برشکاری، جابه جاکردن اجسام و حتی باز و بسته کردن شیرهایی که زیر آب وجود دارند، استفاده کرد. رباتی که ما در کلاس کاری داریم از قابلیت نصب دو بازوی رباتیک برخوردار است.

فیاضی درخصوص عمق کاربری این ربات ها می گوید: ربات بازرس محصول ما قابلیت نفوذ تا عمق ۱۵۰ متری را دارد و ربات کلاس کاری ما برای پایین رفتن تا عمق ۴۰۰ متر طراحی شده اما این طراحی اسمی است، زیرا ما این عمق را در خلیج فارس نداریم. از آنجا که به دنبال رسیدن به

مدیرعامل شرکت دانش بنیان «جهان صنعت جنوب» از ربات های زیر دریایی ایرانی می گوید

بازرسان اعماق دریا

بازارهای بین المللی هستیم تولید ربات کلاس کاری با طراحی عمق ۴۰۰ متر مد نظر ماست.

نشانه های علامت گذار

شرکت دانش بنیان جهان صنعت جنوب، ارتباط و همکاری نزدیکی با صنعت نفت و حفاری دارد و از این رو از فناوری هایی که به دانش فنی آنها دست یافته برای توسعه دستگاه های دیگری که می توانند در فعالیت های این حوزه تسهیل ایجاد کنند، بهره گرفته است.

فیاضی در این خصوص به پیشران می گوید: یک سری از محصولات ما برای علامت گذاری خطوط زیر سطحی استفاده می شود. در نظر بگیرد زیر دریا کیلومترها خطوط انتقال وجود دارد که کابل ها و لوله های انتقال نفت، آب و... به اضافه کانال های زیر سطحی که حفاری می شوند را شامل می شود. با گذر زمان و باتوجه به عارضه های طبیعی که در کف دریا رخ می دهد، تشخیص این خطوط انتقال بسیار دشوار می شود. تصور کنید در نقطه ای از این خطوط زمانی تعمیراتی انجام شده و سال ها از آن گذشته است. برای بازرسی آن محل یه همان شخصی که تعمیرات را انجام داده باید بیاید و آن نقطه را به سختی پیدا کند یا باید از فناوری های جدید مدد گرفت. محصول دیگر ما یکی از این فناوری هاست که در واقع نوعی نشانگر الکترونیکی است و «ویرا» نام دارد. ویرا قادر است آن محل به خصوص را کدگذاری نقطه ای کند تا در آینده بتوان به راحتی به آن محل دسترسی داشت. به خصوص که منبع تغذیه این نشانگر طول عمر بسیار بالایی دارد و می تواند حدود ۷۰ سال به صورت مدفون در کف دریا قرار بگیرد و نشانه گذاری را انجام دهد.

کنترل استخراج ایمن نفت در دست متخصصان ایرانی

مهندسی، اعتماد و اشتیاق مدیران صنعت حفاری کشور را به استفاده از ظرفیت های داخلی دوچندان کرد و این امر به انعقاد قرارداد طراحی و ساخت چهار دستگاه شبیه ساز با شرکت صنایع هواپیماسازی ایران منجر شد.

تولید داخلی این دستگاه شبیه ساز از سال ۱۴۰۰ آغاز شده است. جعفر زدوار در خصوص مسیر تولید داخلی این محصول تصریح می کند: با توجه به تجربه موفق راه اندازی دستگاه انگلیسی موجود با رمزگشایی هسته نرم افزاری و سرور دستگاه، اطلاعات ارزشمندی احصا شد که مبنای اصلی طراحی و توسعه محصول قرار

با این همه تنها دستگاه شبیه ساز کنترل فوران چاه ایران که متعلق به سازنده ای غیر ایرانی است، سال ها پیش از کار افتاده و به دلیل تحریم ها امکان تعمیر آن وجود نداشته است. به همین خاطر نیز متخصصان صنایع هواپیماسازی کشور خود برای تعمیر و راه اندازی مجدد این دستگاه دست به کار شدند. جعفر زدوار، مدیرعامل شرکت دانش بنیان «گسترش خدمات بازرگانی هوانوردی پارس» توضیح می دهد: راه اندازی مجدد دستگاه از کار افتاده شرکت ملی مناطق نفت خیز از سوی متخصصان شرکت صنایع هواپیماسازی ایران طی نوعی فرآیند پیچیده و بی سابقه

هیچ اغراق نیست اگر بگوییم کشف نفت و گاز مسیر تحول جهان را برای همیشه دستخوش تغییر کرد. از همین رو نیز دسترسی به این دو نعمت عظیم و مهم به وسیله حفر چاه از مهم ترین نیازهای بشر برای ادامه زندگی است. حفر چاه های نفت و گاز، عملیات مهم و گاه خطرناکی است؛ فوران این چاه ها از جمله خطرات حفر و برداشت از چاه های نفت است و آمادگی برای مهار آن امری بسیار حیاتی است. از جمله مهم ترین وسیله های کمک آموزشی در این فرآیند، شبیه ساز کنترل فوران حفاری است؛ به گونه ای که شش هزار نفر از کارکنان صنعت حفاری کشور ملزم به طی دوره های آموزشی با این وسیله جهت دریافت مجوز فعالیت روی تأسیسات نفتی هستند.

گرفت و سایر بخش ها نیز به روش مهندسی معکوس و البته با به کارگیری ابتکارات مهندسان ایرانی در ساخت سیستم ها و بهینه سازی آنها انجام شد. تاکنون دو مورد از چهار قرارداد طراحی و ساخت این دستگاه تکمیل و تحویل داده شده و دو پروژه باقیمانده در حال طی کردن مراحل ساخت است.